

129963/2023/KHK

KUKHK-36374/DS/2023-3

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:
ZE DNE:
NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-36374/DS/2023-3 RK

VYŘIZUJE: Mgr. Renata Kořínková Černá
ODBOR | ODDĚLENÍ: Doprava a SH / Oddělení dopravy,
LINKA | MOBIL: 607 053 115
E-MAIL: rkorinkova@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 6.12.2023

Zastoupený:
Mgr. Janem Petrášem, advokátem
se sídlem Palackého 71
547 01 Náchod

Počet listů: 11
Počet příloh: 0 / listů: 0
Počet svazků: 0
Sp. znak, sk. režim: 67.1, V/10

ROZHODNUTÍ O ODVOLÁNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), za použití § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), jako příslušný odvolací orgán, projednal podle § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) odvolání, které podal

(dále jen „odvolatel“), prostřednictvím zmocněnce Mgr. Jana Petráše, advokáta, se sídlem Palackého 71, 547 01 Náchod (dále jen „zmocněnec“), proti rozhodnutí Městského úřadu Jaroměř, č.j. PDMUJA-51458/2023, sp. zn. ODSH-7800/2023-11, ze dne 13.10.2023.

Tímto rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu).

Přestupku se odvolatel z nedbalosti dopustil tím, že dne 29. března 2023 v 16:44 hodin, řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Porsche, registrační značky , v obci Jaroměř ul. Na Vrších, směrem na Hořenice, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou MP Jaroměř z důvodu porušení rychlostního limitu upraveného na 30 km/h, a to dopravní značkou „č. B20a - nejvyšší dovolená rychlost“. Řidiči byla naměřena měřicím zařízením Trucam rychlost 74 km/h, po odečtení odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h, byla jako nejnižší skutečná rychlost jízdy naměřena rychlost 71 km/h (překročení rychlosti o 41 km/h). Tím porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu.

Za přestupek mu byl podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, uložen správní trest, pokuta ve výši 5 000 Kč, splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a podle § 35 písm. c) a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, ve výši 1 000 Kč, splatné do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Pokutu a náklady řízení lze hradit postupem uvedeným v napadeném rozhodnutí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, jako odvolací orgán, po přezkoumání celého spisového materiálu a na základě podaného odvolání, rozhodl podle § 90 odst. 5 správního řádu

takto:

odvolání zamítá a rozhodnutí Městského úřadu Jaroměř, č.j. PDMUJA-51458/2023, sp. zn. ODSH-7800/2023-11, ze dne 13.10.2023, potvrzuje.

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

Napadeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu („*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích, při řízení vozidla, překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více*“).

Jednáním měl odvolatel porušit § 4 písm. c) zákona o silničním provozu („*Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace*“).

Odvolatel dne 29. března 2023 v 16:44 hodin, řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Porsche, registrační značky , v obci Jaroměř ul. Na Vrších, směrem na Hořenice, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou MP Jaroměř z důvodu porušení rychlostního limitu upraveného na 30 km/h, a to dopravní značkou „č. B20a - nejvyšší dovolená rychlost“. Řidiči byla naměřena měřicím zařízením Trucam rychlost 74 km/h, po odečtení odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h, byla jako nejnižší skutečná rychlost jízdy naměřena rychlost 71 km/h (překročení rychlosti o 41 km/h). Tím porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu.

II.

Argumenty a námítky obsažené v odvolání

Proti rozhodnutí podal odvolatel dne 31.10.2023 odvolání, ve kterém uvedl následující:

Odvolatel má z to, že správním orgánem I. stupně bylo porušeno právo na spravedlivý proces, a to z důvodu neakceptování jeho pobytu v zahraničí a neumožnění jeho osobní účasti u ústního jednání.

Odvolatel se domnívá, že se správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí nedostatečně vypořádal s jeho argumenty a zcela pomíjí zásadu ne bis in idem, neboť z provedeného dokazování vyplynulo, že odvolatel byl již v dané věci za projednávaný přestupek potrestán přímo na místě hlídkou MP Jaroměř pokutou ve výši 1000 Kč, kterou za místě zaplatil. Lze shrnout, že vydáním příkazu na místě a zaplacením pokuty byla celá záležitost odvolatele ukončena a nyní již není možné v totožné věci ho znovu trestat. Podle názoru odvolatele není rozhodující, zda strážníci MP Jaroměř následně částku 1.000 Kč vrátili či nikoliv. Takový úkon nemůže mít žádný vliv na již vydané pravomocné rozhodnutí, kterým byl odvolatel přímo na místě odsouzen a potrestán. Případné pochybní policistů při vydání příkazu na místě, tak nemůže jít k tíži odvolatele.

Odvolatel v tomto směru od počátku správního řízení sporuje správnost provedeného měření rychlosti jeho jízdy, kdy je přesvědčen, že nejel rychlostí 70 km/h, což ostatně potvrzovaly také údaje z tachometru jeho osobního automobilu. V daném případě proto nejsou naplněny formální znaky přestupku. Jelikož platnost rychloměru již dávno skončila, tak bylo v mezidobí nepochybně jeho uživatelem zajištěno nové ověření, které mohlo v řízení dosvědčit tvrzení odvolatele stran vadnosti měřicího zařízení. K této kontrole však správní orgán chybně nepřistoupil, i když odvolatel tento důkaz navrhnul.

Dále se správní orgán nezabýval otázkou, zda byly plněny podmínky měření ze strany policejního orgánu a v této souvislosti nepovažoval chybně za účelný jejich výslech. Stejně tak si měl správní orgán vyžádat Návod k obsluze použitého měřicího zařízení. Odvolatel dále zpochybňuje doporučenou vzdálenost měření, a navíc i to, že se v těsné blízkosti nacházely automobily a vzrostlé stromy.

Dle odvolatele nebyla v tomto případě naplněna ani materiální stránka daného přestupku. Odvolatel byl hlídkou MP Jaroměř změřen na přehledném úseku, mimo městskou zástavbu, navíc při výjezdu z obce, nenachází se zde žádné budovy, ze kterých y mohli přes silnici avizovaní chci přecházet, proto rychlostní mezení v tomto místě nemá funkci preventivní ale represivní. Nelze ani ohlédnout od velmi dobrého stavu vozovky a od velmi dobrého stavu vozidla odvolatele, který je bezpečným vozem i pro své okolí a odvolatel by mohl v krajním případě bezprostředně zastavit. Citace rozhodnutí nejvyššího správního soudu.

Závěrem odvolatel navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a řízení zastaveno.

III.

Přezkoumání formálních náležitostí odvolání a včasnost podání

Podle § 88 odst. 1 správního řádu, neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30-ti dnů ode dne doručení odvolání. Odvolání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 31.10.2023, nadřízenému správnímu orgánu byl spisový materiál včetně stanoviska doručen dne 10.11.2023.

Odvolací správní orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Napadené rozhodnutí bylo oznámeno (doručeno) zmocněnci dne 16.10.2023, odvolání bylo podáno dne 31.10.2023, tedy v zákonné lhůtě.

IV.

Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

Dle § 98 zákona o odpovědnosti za přestupky odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Odvolací správní orgán přezkoumal správnost celého řízení a dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně při řešení tohoto přestupku postupoval dle § 3 správního řádu, tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti.

V „Oznámení přestupku“ od Městské policie Jaroměř č.j. 2023/001264 ze dne 14.4.2023, je uvedeno, že odvolatel dne 29.3.2023 v 16.44 hod, v Jaroměři, ulici Na Vrších, řídil osobní motorové vozidlo Porche, registrační značky a překročil nejvyšší dovolenou rychlost upravenou dopravní značkou na 30 km/h o 41 km/h.

Součástí spisové dokumentace je Oznámení přestupku od Městské policie Jaroměř č.j. 2023/001264 ze dne 14.4.2023, úřední záznam, ověřovací list silničního radarového rychloměru LTI 20/20 Trucam výr.č. TC00513, s platností ověření do 2.5.2023, osvědčení o proškolení strážníka Petra Kučery, záznam o přestupku pořízený silničním radarovým rychloměrem vč. snímku, ID snímku 1680108269_BG100_0329_164429.jmf, fotodokumentaci, Stanovisko k úsekům pro měření nejvyšší dovolené rychlosti od Policie ČR, DI Náchod č.j. KRPB-18990-2/ČJ-2022-050506 a DVD záznam. Spis byl doplněn správním orgánem I. stupně o protokol o ústním jednání a výpis z evidenční karty řidiče.

Správní orgán I. stupně vypravil dne 20.7.2023 příkaz, který byl doručen odvolateli doporučenou obálkou dne 27.7.2023. Dne 1.8.2023 byl podán odpor včetně plné moci k zastupování pro Mgr. Jana Petráše, advokáta.

Dne 3.8.2023 se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil JUDr. Filip Havrda, který na základě substituční plné moci nahlédl do spisového materiálu, o tomto byl sepsán záznam.

Dne 21.8.2023 správní orgán obdržel odůvodnění odporu.

Dne 14.9.2023 správní orgán I. stupně zaslal odvolateli uvědomění o pokračování v zahájeném řízení a předvolání k ústnímu jednání na den 4.10.2023. Písemnost byla doručena zmocněnci prostřednictvím datové schránky dne 15.9.2023.

Dne 21.9.2023 obdržel správní orgán I. stupně žádost o odročení ústního jednání, a to z důvodu zahraničního pobytu odvolatele.

Dne 4.10.2023 proběhlo ústní jednání za účasti JUDr. Filipa Havrdy na základě substituční plné moci. O tomto byl řádně sepsán protokol.

Dne 13.10.2023 bylo vypraveno rozhodnutí, které bylo doručeno do datové schránky zmocněnce dne 16.10.2023. Dne 31.10.2023 bylo podáno odvolání a dne 10.11.2023 spisový materiál spolu se stanoviskem obdržel nadřízený správní orgán.

K výše uvedenému odvolací orgán konstatuje, že zjištěné skutečnosti, týkající se nyní projednávaného přestupku ze dne 29.3.2023, obsažené v předmětném spisovém materiálu považuje za prokázané, neboť to, že odvolatel řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Porsche, registrační značky , v obci Jaroměř ul. Na Vrších, směrem na Hořenice,

kde byl zastaven a kontrolován hlídkou MP Jaroměř z důvodu porušení rychlostního limitu upraveného na 30 km/h, a to dopravní značkou „č. B20a - nejvyšší dovolená rychlost“. Řidiči byla naměřena měřicím zařízením Trucam rychlost 74 km/h, po odečtení odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h, byla jako nejnižší skutečná rychlost jízdy naměřena rychlost 71 km/h, bylo řádně zadokumentováno v oznámení přestupku Policií České republiky a předloženém spisovém materiálu včetně fotodokumentace a DVD záznamu. Předmětné vozidlo bylo hlídkou Městské policie Jaroměř zastaveno a totožnost řidiče (odvolatele) byla ověřena z dokladů uvedených v oznámení přestupku (občanský a řidičský průkaz). V daném případě, je tedy jednoznačně prokázáno a doloženo, že řidič, jehož hlídka městské policie zastavila dne 29.3.2023, z důvodu překročení dovolené rychlosti upravené dopravní značku, byl odvolatel.

Ohledně samotného měření rychlosti odvolací orgán konstatuje, že to, že odvolatel překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy upravenou dopravní značkou bylo Městskou policií Jaroměř řádně zadokumentováno v Oznámení přestupku od Městské policie Jaroměř č.j. 2023/001264 ze dne 14.4.2023, úředním záznamu, ověřovacím listem silničního radarového rychloměru LTI 20/20 Trucam výr.č. TC00513, s platností ověření do 2.5.2023, v osvědčení o proškolení strážníka Petra Kučery, záznamu o přestupku pořízeného silničním radarovým rychloměrem vč. snímku, ID snímku: 1680108269_BG100_0329_164429.jmf, fotodokumentaci a DVD záznamu. Vozidlo odvolatele bylo zastaveno hlídkou městské policie po provedeném měření a v řidiči byl, na základě předložených dokladů uvedených v oznámení přestupku (občanský a řidičský průkaz), hlídkou policie ztotožněn odvolatel. Není tedy pochyb o tom, že k přestupku došlo tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí.

Měření rychlosti bylo provedeno osobou oprávněnou k měření rychlosti vozidel ve smyslu § 79a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Správní orgán I. stupně výstup z měřicího zařízení přijal jako důkazní prostředek získaný v souladu s platnou právní úpravou. Z tohoto důvodu považuje odvolací právní orgán námitku odvolatele za nedůvodnou.

Lze potvrdit, že provedené měření bylo v souladu s návodem a nebylo zatíženo skutečnostmi, které by zabránily nebo zkreslily provedené měření, resp., jež by měly za následek vadnost měření, což je nejen přezkoumatelné, ale také věcně správné. V přestupkovém řízení bylo prokázáno, že měření vozidla odvolatele bylo provedeno, a že byla naměřena rychlost 71 km/h. Taktéž bylo prokázáno, že měření provedl proškolený strážník kalibrovaným přístrojem. Výstup z radarového měřicího zařízení byl proto tzv. privilegovaným důkazem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.4.2008, č.j. 7 As 39/2007 – 66). Zákon v tomto případě stanoví, že důkazní prostředky spočívající v měření rychlosti vozidel musí být předmětem činnosti policie. Spáchání přestupku překročením nejvyšší dovolené rychlosti lze samozřejmě prokázat i jinými důkazy (§ 51 odst. 1 správního řádu). Z povahy věci je však zřejmé, že změřením rychlosti (tedy zachycením průběhu skutkového děje) k tomu příslušnými orgány, má privilegované postavení mezi důkazními prostředky. Judikatura správních soudů akceptuje, že nemůže dojít k chybnému měření, pokud se na displeji měřicího přístroje neobjevila chybová zpráva a přístroj změřil určitou rychlost vozidla (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.1.2013, č.j. 3 As 82/2012 – 27; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.3.2015, č.j. 1 As 155/2014 – 36).

Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně dostal požadavku vyslovenému v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14.1.2014, č.j. 5 As 126/2011 - 68, publikovaném pod č. 3014/2014 Sb. NSS: „v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku.“

Shromážděné důkazy vytvořily jasnou představu o průběhu celého skutkového děje a bez důvodné pochybnosti z nich vyplývá přesvědčivý závěr o tom, že odvolatel překročil maximálně dovolenou rychlost o 41 km/h. To vyplývá zejména z výstupu pořízeného měřicím

zařízením Trucam Na tomto výstupu je jednoznačně zobrazeno měřené vozidlo, jakož i jím dosažená rychlost (74 km/h). Součástí správního spisu je platný ověřovací list daného měřicího zařízení a osvědčení o tom, že zasahující policista úspěšně absolvoval odbornou přípravu pro užívání silničních rychloměrů Trucam. Podle názoru odvolacího správního orgánu je pro danou věc podstatné, že silniční radarový rychloměr byl ověřen v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, z čehož plyne závěr, že měřicí zařízení bylo schopné správně změřit rychlost vozidla. Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 9/2013 - 35, či rozsudek téhož soudu ze dne 27.9.2016, č.j. 1 As 101/2016 - 77). Ostatně i z další judikatury vyplývá, že za dostačující podklad lze považovat ověřovací list vydaný metrologickým ústavem a osvědčení zasahujících policistů pro užívání měřicího zařízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27.9.2016, čj. 1 As 101/2016 - 77, ze dne 24.4.2008, čj. 7 As 39/2007 - 66, ze dne 21.9.2015, čj. 1 As 79/2015 - 56 atp.). Judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom zabývala i dalšími tvrzeními, vč. důsledků nedodržení návodu k obsluze (rozsudky ze dne 16.1.2013, č.j. 3 As 82/2012 - 27, ze dne 4.12.2013, č.j. 1 As 83/2013 - 60), tzv. reflexí (rozsudky ze dne 27.9.2016, č.j. 1 As 101/2016 - 77, ze dne 2.5.2013, č.j. 3 As 9/2013 - 35, ze dne 26.1.2015, č.j. 8 As 109/2014 - 71), podhuštěnými pneumatikami, resp. důsledky výměny letních pneumatik za zimní a opačně (viz např. rozsudek ze dne 13.12.2017, č.j. 7 As 304/2017 - 41).

Z listin nacházejících se ve spise a přiloženého DVD záznamu plyne, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze měřicího zařízení, tedy i stav vozidla odpovídal požadavkům, jež jsou na něj kladeny. Ačkoli je nutné přesné zjištění naměřené rychlosti z důvodu právní kvalifikace, na případné limity rychloměru či drobné změny měřicího vozidla dopadá odchylka, která poskytuje dostatek prostoru pro eliminaci případných negativních vlivů na průběh řízení. Jak vyplývá právě z výše uvedeného pro případy, kdy by mohlo být podobnými vlivy měření zkresleno, počítá se s odchylkou měřicího zařízení ± 3 km/h při rychlostech do 100 km/h, která je na výsledek měření aplikována. I po započtení uvedené odchylky překročil odvolatel nejvyšší dovolenou rychlost v daném úseku o 41 km/h, tudíž naplnil příslušnou skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu.

Důsledky nedodržení návodu měřicího zařízení se zabýval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 16.5.2017, čj. 1 As 53/2017 - 42, kde mimo jiné uvedl, že „pokud není dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla měřícím zařízením zaznamenaná vůbec není (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.1.2013, č.j. 3 As 82/2012 - 27). Současně však Nejvyšší správní soud konstatuje, že totéž platí i pro radarové měřicí zařízení RAMER10 C: 'Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřicí jednotka vyhodnotila proces měření jako správný' (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.8.2016, č.j. 7 As 309/2015 - 51). Správní spis v nyní posuzované věci obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti; je tedy zřejmé, že interní testy a verifikace měření proběhla úspěšně a snímek je hodnověrný.“

K námitkám odvolatele ohledně toho, že správní orgán I. stupně porušil právo odvolatele na spravedlivý proces, odvolací správní orgán uvádí, že odvolatel by řádně na základě plné moci zastoupen zmocněnec, jeho účast na ústním jednání nebyla nutná.

K námitce ohledně toho, že byl odvolatel za tento přestupek strážníky městské policie potrestán na místě dopravního přestupku, odvolací správní orgán uvádí, že z přiloženého DVD záznamu vyplývá, že zaplacená částka byla na místě odvolateli vrácena a z jeho evidenční karty řidiče je zřejmé, že zde tento přestupek nemá zaznamenán.

Podle § 1 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, účelem zákona je úprava práv a povinností fyzických osob, které jsou podnikateli, a právnických osob (dále jen „subjekty“) a orgánů státní správy, a to v rozsahu potřebném k zajištění jednotnosti a správnosti měřidel a měření. Ze zákona o metrologii dále vyplývá, že státní metrologickou kontrolou měřidel se pro účely tohoto zákona rozumí schvalování typu měřidla, prvotní a následné ověřování stanoveného měřidla a certifikace referenčních materiálů. Subjekty, které vyrábějí nebo opravují stanovená měřidla, popřípadě provádějí jejich montáž, jsou povinny podat žádost o registraci Českému metrologickému institutu (§ 19 zákona o metrologii). Stanovená měřidla jsou měřidla, která Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví vyhláškou k povinnému ověřování s ohledem na jejich význam pro stanovení sankcí, poplatků, tarifů a daní (mezi nimi jsou pod položkou 2.2.1 i silniční rychloměry používané při kontrole dodržování pravidel silničního provozu – viz příloha k vyhlášce č. 345/2002 Sb.). Před uvedením stanovených měřidel do oběhu má jejich výrobce, a po provedení opravy těchto měřidel opravce, povinnost zajistit jejich prvotní ověření (§ 10 odst. 1 citovaného zákona o metrologii). Ověřením stanoveného měřidla se potvrzuje, že stanovené měřidlo má požadované metrologické vlastnosti. Postup při ověřování stanovených měřidel stanoví ministerstvo vyhláškou. Ověřené stanovené měřidlo opatří Český metrologický institut nebo autorizované metrologické středisko úřední značkou nebo vydá ověřovací list anebo použije obou těchto způsobů. Grafickou podobu úřední značky a náležitosti ověřovacího listu stanoví ministerstvo vyhláškou. (§ 9 odst. 1, 2 zákona o metrologii).

Autorizovanými metrologickými středisky jsou subjekty, které Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (dále jen „Úřad“), na základě jejich žádosti autorizoval k ověřování stanovených měřidel nebo certifikaci referenčních materiálů po prověření úrovně jejich metrologického a technického vybavení Českým metrologickým institutem a po prověření kvalifikace odpovědných zaměstnanců, nebo osvědčením o odborné způsobilosti vydaným Úřadem která je doložena certifikátem způsobilosti vydaným akreditovanou osobou (§ 16 odst. 1, věta první zákona o metrologii). Úřad autorizovanému metrologickému středisku přiděluje, popřípadě odnímá úřední značku pro ověření měřidla. V rozhodnutích a osvědčeních je autorizované metrologické středisko povinno uvést svůj název a připojit k podpisu otisk razítka autorizovaného metrologického střediska (§ 16 odst. 2 zákona o metrologii). Na rozhodování podle zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, se vztahují obecné předpisy o správním řízení, pokud tento zákon nestanoví jinak. O schválení typu měřidla nebo o certifikaci referenčního materiálu se namísto správního rozhodnutí vydává certifikát, o ověření stanoveného měřidla se namísto správního rozhodnutí vydává ověřovací list nebo se měřidlo opatří úřední značkou. Pokud na základě zkoušky nebyl vydán certifikát, ověřovací list nebo nebylo měřidlo opatřeno úřední značkou, nebo nebylo vydáno osvědčení o metrologické kontrole hotově baleného zboží, vydá se o tom rozhodnutí o zamítnutí ve správním řízení (§ 24 odst. 1 citovaného zákona).

Ministerstvo průmyslu a obchodu vydalo vyhlášku č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, k provedení § 6 odst. 2, 3 a 9, § 8 odst. 2 a 5, § 9 odst. 1 a 2, § 16, § 19 až 21 zákona č. 505/1990 Sb. Ustanovení § 9 vyhlášky (vztahující se k § 16 odst. 1 zákona o metrologii) obsahuje bližší úpravu autorizace metrologických středisek, především, co musí obsahovat žádost (odst. 1) a kdy úřad může vydat rozhodnutí o autorizaci metrologického střediska (odst. 2), pokud žadatel splňuje podmínky pod písm. a) až e), přičemž pod písmenem d) je podmínka: nemá finanční nebo jiné zájmy, které by mohly ovlivnit výsledky metrologické činnosti, která je předmětem autorizace; v případě autorizace k následnému ověřování stanovených měřidel ověřovaných na místě používání a zároveň určených pro stanovení množství při přímém prodeji veřejnosti nesmí být autorizovaný subjekt uživatelem, výrobcem, opravcem, dovozcem ani distributorem těchto měřidel. Podle odst. 3 citovaného ustanovení Úřad při udělení autorizace vydá rozhodnutí o autorizaci a přidělí autorizovanému metrologickému středisku úřední značku ověření stanoveného měřidla. V podmínkách autorizace kromě základních požadavků a povinností stanoví zejména a) rozsah metrologické činnosti v rámci autorizace, b) specifikaci etalonů a dalšího přístrojového vybavení, se zajištěním jejich metrologické návaznosti, c) metodiky ověřování stanovených

měřidel nebo certifikace certifikovaných referenčních materiálů ve vztahu k předmětu a rozsahu autorizace, d) seznam zaměstnanců zabezpečujících metrologickou činnost v rozsahu autorizace. V žádosti o akreditaci je totiž žadatel povinen, mimo jiné, předložit doklady o odborné způsobilosti zaměstnanců zabezpečujících metrologickou činnost podle podmínek stanovených úřadem a musí prokázat metrologickou, technickou a personální způsobilost k ověřování stanovených měřidel předložením k tomu zákonem stanovených osvědčení nebo osvědčení o akreditaci. Odvolací správní orgán nepochybuje o tom, že subjekt, který ověřovací list vydal, splňoval podmínky výše uvedené, včetně podmínky d) pro vydání rozhodnutí o autorizaci metrologického střediska příslušným úřadem, protože nemá finanční nebo jiné zájmy, které by mohly ovlivnit výsledky metrologické činnosti, která je předmětem autorizace. Měření rychlosti silničními rychloměry používanými při kontrole dodržování pravidel silničního provozu provádí jiný subjekt. Námitka odvolatele v tomto směru není důvodná.

Na základě shora uvedených skutečností dospěl odvolací správní orgán ve shodě se správním orgánem I. stupně k závěru, že v řízení před správními orgány nevyšla najevo žádná pochybnost o správnosti provedeného měření rychlosti vozidla obviněného. K měření bylo použito zařízení, které bylo podrobeno ověřovací zkoušce požadovaných metrologických vlastností, a toto měřidlo obsluhovala proškolená osoba. V průběhu řízení přitom nevystala pochybnost o tom, že by policista obsluhoval rychloměr v rozporu s Návodem k použití či zařízení vykazovalo jiné nestandardní chování. V řízení nebyla zjištěna žádná okolnost zpochybňující správnou funkci měřicího zařízení.

K nyní projednávané věci odvolací orgán dodává, že dle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Subjektivní stránka nevědomé nedbalosti pachatele je dána tehdy, jestliže pachatel neví, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit chráněný zájem, ačkoliv o tom vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět mohl a měl. V daném případě odvolatel musel chápat, že pokud jede v místě, kde je snížena rychlost jízdy dopravní značkou na 30 km/h, rychlostí 71 km/h, že jedná protiprávně. Je nepochybné, že obviněný mohl a měl vědět, že se dopustil protiprávního jednání.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, je proto třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, a to především, zda jednání obviněného bylo v rozporu s právem, tj. zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem, ale také, zda je naplněna otázka zavinění, jakož i naplnění předpokladů pro uložení správního trestu a jeho výše. K odpovědnosti za přestupek postačuje zavinění z nedbalosti (§ 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky) a zájem společnosti na dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích upravených zákonem, který byl jednáním obviněného porušen, je zřejmé. Ustanovení § 125c zákona o provozu na pozemních komunikacích, definuje přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Ve spisovém materiálu Městského úřadu Jaroměř, sp. zn. ODSH-7800/2023-11, jsou důkazní materiály zaznamenávající skutečnost, že se obviněný dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu.

Z definice přestupku dle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že přestupek je tvořen kombinací formálních a materiálních znaků. Formálními znaky přestupku rozumíme jednak obecné zákonné znaky (např. věk, přičetnost, zavinění), a dále typové znaky, tj. znaky skutkové podstaty, které jednotlivé přestupky charakterizují a umožňují je i navzájem odlišit. Materiální znak přestupku je jeho společenská škodlivost, ohrožení či porušení zájmu společnosti. Stupeň společenské škodlivosti je nutno posoudit u každého případu zvlášť, je dán konkrétními okolnostmi daného případu. Má-li být konkrétní jednání označeno jako přestupek, musí být naplněny zároveň jak materiální, tak i formální znaky dotyčného

přestupku. Objektem přestupku je právem chráněný zájem, který byl spácháním přestupku porušen. Škodlivý následek coby znak skutkové podstaty přestupků se přitom zpravidla neprojevuje materiálně, obvykle je vyjádřen samotným faktem porušení povinnosti, s nímž v podstatě spadá v jedno. Zákon o odpovědnosti za přestupky, jako celek, v obecné rovině, chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy (obecný objekt). Oproti tomu § 125c zákona o silničním provozu, jak ostatně napovídá i jeho název, má za cíl zajistit dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (druhový objekt). Ve shodě s doktrínou je však třeba rozlišit mezi dvěma základními formami následku, a to ohrožovacím a poruchovým. Prvně jmenovaný následek v podstatě znamená vyvolání stavu, který představuje pro objekt přestupku (tedy pro určitý zájem společnosti chráněný zákonem) hrozbu jeho poruchy neboli stav nebezpečí, druhý pak představuje již přímý zásah tohoto objektu. Zákon o provozu na pozemních komunikacích samozřejmě nemá ustanovení spojené s materiální stránkou přestupku související překročením rychlosti jízdy. Má však ustanovení § 18 odst. 4, která obviněný vůbec nerespektoval. Skutkové podstaty přestupků jsou koncipovány tak, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění, v běžně se vyskytujících případech, bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla takový, že zakládá důvodné podezření ze spáchání přestupku. Zákon o provozu na pozemních komunikacích má výraznou funkci preventivní a v něm stanovené povinnosti nejsou soupisem bezvýznamných povinností, neboť pro bezpečnost silničního provozu mají zásadní význam. To lze zajistit pouze tím, že účastníci provozu na pozemních komunikacích budou jeho ustanovení respektovat a ne porušovat. Předmětná skutková podstata je svojí povahou skutkovou podstatou zakazující a současně odkazující na konkrétní případ zákazu v zákoně o silničním provozu, pro jejíž naplnění je podstatné, že došlo k ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a to zákonem předvídaným jednáním jako takovým. Určuje-li tedy § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se dopravními značkami, pak ten, kdo tak nečiní, porušuje zákon.

Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolatel naplnil svým jednáním všechny znaky přestupku a odvolací orgán se plně ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí a k námitce ohledně materiální stránky přestupku považuje za nedůvodnou.

K výši uložené pokuty, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně se při rozhodování o sankci a o její výměře musí řídit určitými zásadami. Především se jedná o dodržování dvou základních principů: principu zákonnosti a principu individualizace (ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo, jedná-li se o občanská práva nebo závazky nebo trestní obvinění proti němu, aby tato věc byla spravedlivě, veřejně v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným orgánem zřízeným zákonem – tzv. právo na spravedlivý proces. Z uvedených zásad vyplývá i judikatura Evropského soudu pro lidská práva.). Druh a intenzita správního trestu musí být v každém konkrétním případě stanovena tak, aby odpovídala všem zvláštnostem projednávaného přestupku. Současně se musí správní orgán řídit všemi pravidly pro ukládání správních trestů, které vyplývají ze zvláštní části zákona o silničním provozu týkající se konkrétního přestupku. Řádné odůvodnění ukládaného správního trestu je základním předpokladem pro přezkoumatelnost úvahy, kterou byl správní orgán při svém rozhodování veden. Správní orgán je povinen se při svých úvahách o konkrétním správním trestu srozumitelně a jednoznačně formulovat východiska, která jej ke stanovení konkrétního správního trestu vedly tak, aby odůvodnění stanovené výše např. pokuty bylo následně přezkoumatelné (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.12.2004, čj. 7 As 43/2004 – 51, dostupný na www.nssoud.cz).

Z judikatury Nejvyššího správního soudu v této souvislosti vyplývá, že „jakkoli má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního

rozhodování“ (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2005, čj. 8 As 5/2005 - 53, dostupný na www.nssoud.cz).

Mezi tyto principy správního rozhodování patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolávají i jeho přesvědčivost. Výše uložené sankce tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem nepřipouštějícím rozumné pochyby o tom, že právě taková její výše odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu.

Správní trest je uložen v souladu s § 125c odst. 5 písm. d) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu. Za předmětný přestupek (§ 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu), se uloží pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč a zákaz činnosti od 6 měsíců do jednoho roku. Odvolateli byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti na dobu 6 měsíců, tedy obojí na spodní hranici zákonného rozpětí. Odstavec 9 § 125c pak uvádí, že od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. V daném případě nemohl správní orgán postupovat jinak, než jak mu ukládá zákon. Odůvodnění správního trestu, uvedené na str. 7 napadeného rozhodnutí, považuje odvolací orgán za dostatečné a vyhovující platným právním předpisům.

Co se týká odvolateli uložené povinnosti nahradit náklady řízení spojené s projednáváním správního deliktu, k tomu odvolací orgán uvádí, že podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech, nebo byli přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000,- Kč. Odvolací orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby výši paušální částky snížil, a proto byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.

V. Závěr

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Dále přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Odvolací orgán považuje napadené rozhodnutí za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem a námitky odvolatele, uvedené v rozhodnutí, za nedůvodné.

Poučení

Toto rozhodnutí je dle § 91 odst. 1 správního řádu konečné, nelze se proti němu dále odvolat a nabývá právní moci oznámením.

z p. Mgr. Renata Kořínková Černá

Odborná referentka oddělení dopravy

Rozdělovník:

1x Mgr. Zdeněk Petráš, advokát, Palackého 71, 547 01 Náchod

1x správní orgán I. stupně Městský úřad Jaroměř

1x odvolací orgán